

BERICHTEN**BUITENLAND***Groot-Brittannië*

Cariës-bestrijding. — Twee methoden ter bestrijding van cariës genieten tegenwoordig belangstelling: bestrijding door middel van suikerenzymen en bestrijding door vaccinatie. Het enzym, dat in onderzoek is, heet dextranase; het wordt geproduceerd door een schimmel: *Penicillium funiculosum*. Sinds een jaar worden onder leiding van Prof. BERTRAM COHEN, directeur van de afdeling stomatologie van het Royal College of Surgeons te Londen, proeven met dextranase op apen genomen. Het is de bedoeling dat het enzym na afloop van de dierproeven bij mensen wordt geprobeerd. Mochten deze proeven gunstige resultaten opleveren, dan zouden suikerfabrikanten van snoepgoed in hun produkten dextranase kunnen verwerken en aldus kunnen bijdragen tot de voorkóming van cariës. — Het vaccin, dat eveneens in onderzoek is, werd door WILLIAM BOWEN bereid uit streptokokken die in carieus weefsel werden aangetroffen; bij de aap is de cariogene werking van deze streptokokken aangetoond. Het uit de streptokokken bereide vaccin is bij apen werkzaam gebleken. Maar of het bij mensen kan worden toegepast, staat nog te bezien, aangezien de desbetreffende streptokokken ook gevonden zijn bij endocarditis. (*Presse méd.*, 31 juni bl. 963.)

Bewaking van geneesmiddelen. — In 1963 werd door de Britse regering het Committee on Safety of Drugs ingesteld, en sindsdien is Sir DERRICK DUNLOP er de voorzitter van geweest. Hij is thans opgevolgd door Dr. ALLISTAIR FRAZER*, terwijl Sir DERRICK — die van zijn committee een waakhond had gemaakt op het gebied van nieuwe geneesmiddelen — voorzitter wordt van de ingevolge de 1968 Medicines Act ingestelde Medicines Commission. FRAZER, die sinds 1963 eveneens van het Dunlop-Committee deel heeft uitgemaakt, is van 1947 tot 1967 hoogleraar geweest in de biochemie en farmacologie aan de Universiteit van Birmingham. Hij is voorstander van het beginsel dat de farmaceutische industrie, evenals de voedselindustrie (hij is directeur-generaal van de British Nutrition Foundation en president van de British Food Manufacturing Industries Research Association) zelf de verantwoordelijkheid moet dragen voor haar produkten. Zo gelooft hij niet dat een ontwikkeling van het Dunlop-Committee in de richting van de US Food and Drug Administration nuttig zou zijn; hij geeft de voorkeur aan de gentleman's overeenkomst tussen de geneesmiddelenindustrie en het Dunlop-Committee, die zo goed heeft gewerkt. Het Dunlop-Committee ontvangt jaarlijks een 800 nieuwe enkelvoudige en samengestelde geneesmiddelen en de industrie heeft steeds haar nieuwe produkten aangemeld zowel in het stadium van klinischonderzoek als op het moment waarop het middel op de markt werd gebracht. De industrie heeft zelf een register van schadelijke bijwerkingen aan het committee verstrekt, welke lijst betrekking heeft op de eerste twee jaren nadat het middel is gelanceerd. Wanneer de Medicines Act volledig in werking zal zijn gesteld, zal deze informele maar zeer effectieve handelwijze vervangen worden door een meer formele, rigoureuze, maar onvermijdelijk ook meer bureaucratische procedure. (*Nature*, 14 juni bl. 1016.)

Gevaren van roken. — Op 10 juni vond in het Lagerhuis de „first reading” plaats van een wetsvoorstel van JOHN *Na het ter perse gaan van dit bericht ontvingen wij het *British medical Journal* van 21 juni, waarin op bl. 767 wordt medegedeeld, dat Dr. FRAZER op 14 juni plotseling overleden is.

DUNWOODY, waarbij sigarettenfabrikanten zullen worden verplicht op hun sigarettenpakjes een waarschuwing te plaatsen, dat roken een gevaar inhoudt voor de gezondheid. Een bezwaar van dit voorstel was in de ogen van een der parlementsleden de omstandigheid dat het slechts een deel van het probleem te lijf ging. De rook van sigaren en pijpen zou voor niet-rokers veel schadelijker zijn dan die van sigaretten. (*Lancet*, 21 juni bl. 1260.)

Diagnostiek van alcohol-intoxicatie. — Een ezelsbruggetje — dat zoals alle ezelsbruggetjes dikwijls faalt — om de symptomen van alcohol-intoxicatie te onthouden, is het woord CONFIRMED, als men de letters ervan gebruikt als begin van de volgende zinnen:

Confusion or confabulation or memory loss for recent events.

Odour of breath. Stale alcohol (ingredients) metabolites. Nystagmus.

Funny expressions, slurred speech and fuddled thinking.

Incoordination and potential instability.

Rapid, full and bounding pulse.

Maudlin. Half drunk, tearfully affectionate or „familial”.

Eyes bloodshot. Pupils dilated and sluggish in reaction.

Demianour. Deviations of behaviour, bearing and deportment. (*Medicine, Science and the Law*, jan. 1969 bl. 64.)

Verenigde Staten

Wie schrijft de meeste recepten? — De *American Druggist* is een maandblad dat door 60.000 apothekers wordt gelezen. Het is begrijpelijk dat deze belangstellen in de vraag wie de recepten voorschrijven en hoeveel. Daarom heeft het maandblad sinds 1951 een statistiek bijgehouden die thans doet blijken dat in 1968 van alle recepten 69,6 pct werden afgegeven door artsen in de algemene praktijk. Dat wil zeggen, dat ongeveer 25 pct van alle artsen ongeveer 70 pct van de recepten schrijven. Uit deze cijfers is te berekenen dat de algemene arts jaarlijks ongeveer 10.000 recepten schrijft en de specialist ongeveer 2.000. Dit bericht, dat als „Publisher's Memo” is verschenen in de *General Practitioner* van mei 1969 (bl. 5), gaat jammer genoeg niet nader in op deze cijfers. Zijn bij de specialistenrecepten inbegrepen de geneesmiddelen die in de ziekenhuizen door specialisten aan patiënten worden voorgeschreven?

Tularemie in New England. — In de lente van 1968 heeft zich in Vermont een epidemie van tularemie voorgedaan. De diagnose werd gesteld bij 47 patiënten die kort tevoren in contact waren geweest met een muskusrat. Bij 46 werd een agglutinatietiter van 1:160 of hoger gevonden tegen *Francisella tularensis*, de verwekker van tularemie. Deze kon ook worden gekweekt uit huidexsudaat van een patiënt, uit water en modder, en uit 5 pct van een groot aantal gevangen muskusratten. Weinig infectieziekten kunnen langs zo veel en zo verschillende wegen worden overgedragen als tularemie. Toen de ziekte voor het eerst in 1911 werd vastgesteld, waren eekhoorns de overbrengers. Bij de Vermont-epidemie vond men voor het eerst de muskusrat als vector. Merkwaardig is dat de ziekte nog nooit tevoren in Vermont is voorgekomen. (*New Engl. J. Med.*, 5 juni bl. 1296.)

Amantadine en morbus Parkinson. — Vorig jaar werd amantadine aanbevolen als chemisch prophylacticum tegen influenza. Het bleek inderdaad werkzaam, maar voldeed niet helemaal aan de hoge verwachtingen. Geheel toevallig, toen aan een vrouw die aan de ziekte van Parkinson leed, profylactisch amantadine werd toegediend, bleek dat deze stof een duidelijke werking bezat op Parkinson-symptomen. Bij een daarop ingesteld onderzoek dat 163 patiënten om-